

בדרכי הרב והרבנית גץ

"?יש לנו אורחים או אחים חדשים".

את יודעת, אמא הכינה בחדר של הבנות עוד שתי מיטות לשינה. מעניין אלו ילדות יגיעו אלינו הלילה? למה הן תגענה אלינו? האם יגורו אצלנו הרבה זמן, או רק כמה ימים? את יודעת? שאלתי את אחותי הגדולה

יודעת?! היא פרצה בצחוק. "עם הורים כמו שלנו, איך אני יכולה לדעת?" המשיכה. "הרי אבא ואמא מביאים הביתה כל אדם שסתם אין לו מקום לישון, או ילד שקרה משהו להורים שלו, ואין לא היכן לגור. ואז הוא נשאר אצלנו עד לרגע שימצאו לו פינמיה מתאימה, שיוכל ללמוד ולגור בה

היינו אחד עשר אחים ואחיות, אמא, הרבנית גץ עבדה לטפל בבית מהבוקר מוקדם, עד הלילה מאוחר. לבשל, לכבס, לנקות, לסדר. בבית היה לנו חדר לכל הבנים, שבו גרנו אנחנו האחים, וכל האורחים הבנים שהיו מגיעים אלינו. וחדר בנות ששם גרו כל האחיות שלנו, וכל האורחות שהגיעו אלינו. אמא, למרות שטיפלה באחת עשר ילדים שלה, תמיד שמחה לקבל אורחים. ולא משנה אם הכירה או לא הכירה אותם. כמעט לא אכלנו המשפחה לבד. תמיד היו אורחים. קציני צבא. חיילים, סתם אורחים שחיפשו מקום לאכול

אני ממש לא הצלחתי להבין מהיכן יש לאמא כוח לכל כך הרבה אורחים, לדאוג
!!!לאוכל ושינה. כל הכבוד לה